

Dosarul nr. 3ra-1070/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Arhip)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

25 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Sveatoslav Moldovan
Maria Ghervas
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de Serviciul Tehnologii Informaționale al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Ursu împotriva Serviciului Tehnologii Informaționale al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 05 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Serviciul Tehnologii Informaționale al Ministerului Afacerilor Interne și a fost menținută hotărârea din 30 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La data de 30 octombrie 2015 Vasile Ursu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Tehnologii Informaționale al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 31 august 2014 a înaintat în adresa pârâtului cerere privind eliberarea cazierului judiciar, fiind achitată corespunzător plata pentru serviciul solicitat, însă i s-a refuzat în eliberarea înscrisului fără a-i fi aduse la cunoștință motivele refuzului.

Ulterior, au fost depuse mai multe cereri privind eliberarea cazierului judiciar și doar la data de 27 mai 2015 i-a fost eliberat înscrisul solicitat, în care a s-a indicat că persoana este înscrisă în Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova.

După înaintarea mai multor solicitări, la data de 12 august 2015 i-a fost comunicat că Ursu Vasile a fost arestat pe teritoriul Italiei la data de 18 martie 1999 pentru

proxenetism, indicându-se că până la obținerea informației privind soluționarea definitivă a cazului, persoana se consideră ca aflată sub urmărire penală.

Nefiind de acord cu acțiunile pârâtului, a înaintat în adresa acestuia cerere prealabilă. Prin răspunsul recepționat la data de 01 octombrie 2015, Ursu Vasile a fost informat că în vederea obținerii informației privind hotărârea definitivă pe faptul arestării în anul 1999 în Italia a fost expediată o interpelare Ministerului Justiției al RM.

A solicitat reclamantul recunoașterea ca ilegale acțiunile Serviciului Tehnologiilor Informaționale al MAI cu privire la refuzul de a elibera lui Vasile Ursu cazierul judiciar cu obligația de a elibera astfel de certificat conform prevederilor pct. 31 al Ordinului nr. 108 din 10 aprilie 2015.

Prin cererea de concretizare a acțiunii depusă pe parcursul examinării cauzei în fond reclamantul a solicitat declararea ca ilegale acțiunile cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal în Registrul informației criminalistice și criminologice al RM.

Ulterior, reclamantul a depus cerere de concretizare a acțiunii prin care a menționat că la data de 18 septembrie 2017 i-a fost eliberat cazier judiciar în care este inclusă mențiunea că beneficiarul nu este înscris în Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova.

A considerat reclamantul că, pârâtul a recunoscut temeinicia acțiunii, motiv pentru care a solicitat suplimentar încasarea din contul pârâtului a sumei de 2961,13 lei cu titlu de cheltuieli pentru solicitarea certificatelor de cazier judiciar în regim de urgență și a sumei de 4500 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea din 30 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea depusă de Vasile Ursu a fost admisă parțial, a fost obligat Serviciul Tehnologiilor Informaționale al MAI să radieze informația despre Vasile Ursu conținută în Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova, a fost încasat de la Serviciul Tehnologiilor Informaționale al MAI în beneficiul lui Vasile Ursu suma de 4000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 2961 de lei în vederea reparării prejudiciului moral. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La data de 22 februarie 2018 Serviciul Tehnologiilor Informaționale al MAI a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 05 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Serviciul Tehnologiilor Informaționale al MAI și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea soluției sale instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 14 alin. (1), 15 alin. (1), 16 alin. (1), 25 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ, art. 2, 24 din Legea cu privire la sistemul informațional integral automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit acțiuni nr. 216-XV din 29 mai 2003, art. 8 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, pct. 3 lit. a) din Instrucțiunea privind ordinea de eliberare a cazierelor judiciare, cazierelor contravenționale și a altor certificate de către Serviciul Tehnologiilor Informaționale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată

prin Ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 353 din 18 noiembrie 2016, art. 20, 26 alin. (2¹) din Legea cu privire la Sistemul informațional integral automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni nr. 216-XV din 29 mai 2003, art. 14 alin. (1) și (2), 1398 alin. (1) Codul civil în vigoare până la 01 martie 2019, art. 82, 94 alin. (1), 96 alin. (1¹) CPC și a concluzionat că este legală și întemeiată concluzia primei instanțe privind respingerea pretenției reclamantului cu privire la declararea ca ilegală a acțiunilor de prelucrare a datelor înscrise în Registrul informației criminalistice și criminologice al Republicii Moldova. La fel, a conchis instanța de apel ca este întemeiată soluția primei instanțe de admitere a pretenției reclamantului cu privire la radierea datelor cu referire la Vasile Ursu conținute la moment în Registrul informației criminalistice și criminologice al RM, deoarece aceasta nu corespunde realității, fapt recunoscut de pârât în cadrul examinării cauzei și eliberării certificatului de cazier judiciar cu mențiunea că reclamantul nu este înscris în Registrul informației criminalistice și criminologice al RM.

Totodată, instanța de apel a considerat că just prima instanță a admis pretențiile reclamantului de reparare a prejudiciului material și anume a sumei de 2961,13 lei, cu titlu de cheltuieli efectuate de reclamant la solicitarea eliberării cazierului judiciar și a sumei de 4000 de lei, reținută de prima instanță ca fiind una rezonabilă întru compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

La data de 17 iunie 2019 Serviciul Tehnologii Informaționale al Ministerului Afacerilor Interne a depus cerere de recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, deoarece instanțele judecătorești au aplicat greșit normele de drept procedural, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, deoarece reclamantul nu a înaintat față de pârât o cerere prealabilă prin care să solicite radierea informației despre Vasile Ursu conținută în Registrul informației criminalistice și criminologice al RM. Abia pe parcursul examinării pricinii civile în fond, reclamantul a concretizat cerințele. Aceasta se poate deduce din cerințele invocate în cererea prealabilă și cererea de chemare în judecată prin care a solicitat recunoașterea ca ilegale a acțiunilor cu privire la refuzul de a elibera lui Vasile Ursu cazier judiciar și obligarea de a elibera cazier judiciar conform prevederilor pct. 31 din Ordinul nr. 108 din 10 aprilie 2015. A precizat că acest litigiu a izvorât dintr-un pretins refuz în eliberarea cazierului judiciar, deși în realitate a fost eliberat la 18 septembrie 2017 lui Vasile Ursu. Astfel, a invocat că reclamantul în temeiul art. 60 din CPC poate să-și modifice temeiul sau obiectul acțiunii însă având în vedere particularitățile procedurii contenciosului administrativ, este evident că reclamantul nu putea să înainteze noi pretenții față de Serviciul Tehnologii Informaționale, de vreme ce nu a înaintat o cerere prealabilă în acest sens.

A indicat că, atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au ținut cont de faptul că Legea nr. 216 din 29 mai 2003 nu conține prevederi în baza cărora s-ar putea dispune radierea unor informații incluse în Registrul informației criminalistice și criminologice al RM, de asemenea, nu au ținut cont instanțele de judecată nici de prevederile

Concepției Sistemului informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 633 din 06 iunie 2007, precum și de Regulamentul privind organizarea și funcționarea sistemului informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 328 din 24 mai 2012.

A invocat că prin definiție datele din Registrul informației criminalistice și criminologice nu sunt radiate, ele rămân și sunt considerate informații cu caracter criminogen. Totodată, în baza art. 26 alin. (2¹) din Legea nr. 216 din 29 mai 2003 Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI poate să actualizeze datele, dar nu să le radieze, însă atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au înțeles acest amănunt juridic nelipsit de relevanță.

La fel, a invocat că instanțele de judecată greșit au admis și pretenția cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost inițiat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la 05 martie 2019 și a fost expediată părților la data de 08 mai 2019. Date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, cererea de recurs depusă la data de 17 iunie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Serviciul Tehnologii Informaționale al Ministerului Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de Serviciul Tehnologii Informaționale al Ministerului Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) al Cod de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Serviciul Tehnologii Informaționale al Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Sveatoslav Moldovan

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru